

Mei 1945

Geachte Heer en Mevrouw,

Nu de Nederlandsche Marine met de triomfvlaggen in top, na 5 jaren bitteren strijd, in de Vaderlandsche havens is teruggekeerd, denkt haar Bevelhebber aan U.

Hoe gaarne zouden de terugkeerende marine-mannen gewild hebben dat ook Uw zoon, Vliegtuigmaker 2e klasse z/m Jan Adrianus DEN OUDEN, in het bevrijde Vaderland had kunnen terugkomen. Het heeft niet zoo mogen zijn.

Op 22 November 1942 is hij van een patrouille vlucht tusschen Hoek van Holland en Borkum niet meer teruggekeerd.

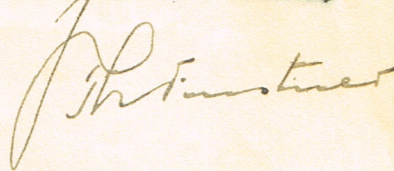
De strijdmakkers, die hem goed gekend hebben, hadden niets dan lof over zijn plichtsbetrachting, zijn kameraadschap en zijn trouw aan het eens gegeven woord.

Wij allen van de marine hadden verklaard Koningin en Vaderland trouw te zullen dienen. Het was dus eenvoudig; trouw moet blijken en Uw zoon trof het lot die trouw met zijn leven te bezegelen.

Ik wil U zeggen wat ik ooit gedurende den oorlog in het openbaar heb willen zeggen omdat het voor Nederlandsche ooren gauw overdreven klinkt: ik ben er trotsch op het bevel te hebben mogen voeren over meerdere duizenden mannen, die - zelfs toen het leek of de vijand oppermachtig was - geen oogenblik hebben versaald.

U hebt via het Roode Kruis het officieele bericht over Uw zoon indertijd ontvangen. Omdat ik weet dat U in deze dagen van ~~verwachting~~ viering onzer overwinning, veel aan Uw verlies zult denken, wil ik U zeggen hoe zeer ik met U meeleeft, in het zware leed dat Duitsch geweld over U heeft gebracht.

De Luitenant-Admiraal
Bevelhebber der Zeestrijdkrachten
~~MINISTER VAN MARINE~~,

Den Heer en Mevrouw P. DEN OUDEN

Tuindorp 57

Ysselmonde